

ΠΑΣΟΚ - ΚΙΝΗΜΑ ΑΛΛΑΓΗΣ

Αικατερίνη Σπυριδάκη – Βουλευτής Ν. Λασιθίου

Αθήνα, 05 Φεβρουαρίου 2026

ΕΡΩΤΗΣΗ

Προς:

Τον Υπουργό Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών, κ. Κυριάκο Πιερρακάκη

Τον Υπουργό Υποδομών και Μεταφορών, κ. Χρίστο Δήμα

Τον Υπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, κ. Κωνσταντίνο Τσιάρα

Θέμα: «Συνεχιζόμενη καθυστέρηση πληρωμών και εκτός χρονοδιαγράμματος υλοποίηση του έργου «Νέος Αγωγός Μύρτου – Ενίσχυση Ταμιευτήρα Μπραμιανών» – Κίνδυνος περαιτέρω καθυστερήσεων και οικονομικών αξιώσεων εις βάρος του Δημοσίου»

Κύριοι Υπουργοί,

Το έργο «Νέος αγωγός μεταφοράς νερού από υδροληψία Μύρτου για την ενίσχυση του ταμιευτήρα Μπραμιανών» αποτελεί κρίσιμη υποδομή για την Ιεράπετρα και συνολικά για την αγροτική παραγωγή της Ανατολικής Κρήτης. Πρόκειται για έργο στρατηγικής σημασίας, άρρηκτα συνδεδεμένο με την αντιμετώπιση της λειψυδρίας, τη βιωσιμότητα των θερμοκηπιακών καλλιεργειών και τη συνοχή της τοπικής οικονομίας, η οποία ήδη δοκιμάζεται από τις επιπτώσεις της κλιματικής κρίσης.

Το έργο του Αγωγού Μύρτου και συνολικά η ενίσχυση του ταμιευτήρα Μπραμιανών δεν είναι ένα ακόμη τεχνικό έργο υποδομής. Είναι έργο ζωής για την Ιεράπετρα. Μιλάμε για ένα έργο που αφορά άμεσα πάνω από 35.000 στρέμματα αρδευόμενων καλλιεργειών και με δυνατότητα επέκτασης σε περισσότερα από 50.000 στρέμματα, σε μια περιοχή όπου λειτουργούν περίπου 27.000 στρέμματα θερμοκηπίων και χιλιάδες στρέμματα ελαιώνων. Δεν μιλάμε, λοιπόν, για ένα τεχνικό έργο ρουτίνας, αλλά για την καρδιά της αγροτικής παραγωγής της Ιεράπετρας. Μιλάμε για μια περιοχή που τροφοδοτεί ολόκληρη τη χώρα με κηπευτικά, για αγρότες που αυτή τη στιγμή φυτεύουν με τεράστιο κόστος παραγωγής, χωρίς να γνωρίζουν αν θα έχουν νερό να ποτίσουν. Όταν τα διαθέσιμα αποθέματα έχουν κατρακυλήσει στο ενάμιση εκατομμύριο κυβικό, και μάλιστα κακής ποιότητας, ενώ οι πραγματικές ανάγκες ξεπερνούν τα δώδεκα εκατομμύρια κυβικά, τότε δεν μιλάμε για καθυστερήσεις στα χαρτιά αλλά για άμεσο κίνδυνο κατάρρευσης της τοπικής οικονομίας. Οι ελιές είναι ήδη στο έλεος της ακαρπίας, οι θερμοκηπιακές καλλιέργειες στεγνώνουν, και την ίδια ώρα συζητάμε συμβάσεις και διαδικασίες. Αν ο αγωγός του Μύρτου μείνει μισός, ακόμη και αν ολοκληρωθούν τα συνοδά έργα του Φράγματος, το ερώτημα παραμένει αμείλικτο: με τι νερό θα γεμίσει;

Ωστόσο, το ζήτημα δεν αφορά μόνο την ποσότητα του διαθέσιμου νερού, αλλά – και κυρίως– την ποιότητά του. Η παρατεταμένη λειψυδρία και η υπεράντληση έχουν οδηγήσει σε αύξηση της αγωγιμότητας και της αλατότητας τόσο στο αρδευτικό νερό όσο και στο ίδιο το έδαφος, με άμεσες και σωρευτικές επιπτώσεις στη γονιμότητα των καλλιεργήσιμων εκτάσεων. Οι θερμοκηπιακές καλλιέργειες και οι ελαιώνες της περιοχής ήδη εμφανίζουν σημάδια καταπόνησης, μειωμένες αποδόσεις και ποιοτική υποβάθμιση του παραγόμενου προϊόντος. Αν δεν διασφαλιστεί άμεσα η διοχέτευση επαρκούς και ποιοτικά κατάλληλου γλυκού νερού μέσω του αγωγού Μύρτου, η ζημιά δεν θα είναι παροδική αλλά δομική: το έδαφος θα υποβαθμιστεί, η παραγωγή θα καταστεί μη βιώσιμη και η αποκατάσταση θα απαιτήσει πολλαπλάσιο κόστος στο μέλλον. Υπό αυτή την έννοια, ο αγωγός δεν αποτελεί μόνο έργο κάλυψης υδατικών αναγκών, αλλά κρίσιμη παρέμβαση πρόληψης περιβαλλοντικής και αγροτικής υποβάθμισης, με άμεση σύνδεση με την ποιότητα της παραγωγής και τη μακροπρόθεσμη ανθεκτικότητα της περιοχής.

Για εμάς, λοιπόν, το έργο αυτό δεν είναι θέμα γραφειοκρατίας ή τεχνικής ωρίμανσης. Είναι θέμα επιβίωσης της παραγωγής, κοινωνικής συνοχής και μέλλοντος για τον τόπο μας.

Ωστόσο, παρά την ένταξη του έργου στο Πρόγραμμα Αγροτικής Ανάπτυξης (ΠΑΑ) 2014–2022 και τις επανειλημμένες τροποποιήσεις της απόφασης ένταξης, το έργο παρουσιάζει σοβαρότατες καθυστερήσεις, έχει βγει εκτός χρονοδιαγράμματος και –το κυριότερο– έχει οδηγηθεί σε διακοπή εργασιών, γεγονός που έχει προκαλέσει έντονη ανησυχία στους αγρότες της περιοχής και το οποίο αναδείξαμε στην υπ’αριθμ. 44 Επίκαιρη Ερώτησή μας προς τον Υπουργό Υποδομών και Μεταφορών.

Από την επίσημη απάντηση του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων στην υπ’αριθμ. 728/10.12.2025 Αναφορά μας προκύπτει ότι, έως σήμερα, έχει καταβληθεί ποσό που αντιστοιχεί σε λιγότερο από το 50% του συνολικού προϋπολογισμού του έργου, ενώ εκκρεμούν πληρωμές προς τον ανάδοχο. Το ίδιο το Υπουργείο αναγνωρίζει ότι υφίσταται δημοσιονομική διόρθωση ύψους περίπου 177.374,77 ευρώ, η οποία προέκυψε μετά από έλεγχο της Ε.Δ.ΕΛ., και ότι βρίσκονται σε εξέλιξη «διοικητικές διαδικασίες συμψηφισμού» με εκκρεμείς πληρωμές, χωρίς βέβαια να μας παρουσιάζει την αναλυτική κατάσταση πληρωμών προς τον εργολάβο.

Παράλληλα, από τις δημόσιες τοποθετήσεις του Υφυπουργού Υποδομών και Μεταφορών στη Βουλή κατά τη συζήτηση της ανωτέρω Επίκαιρης Ερώτησης προκύπτει ότι η πληρωμή του εργολάβου έχει «μπλέξει με τα παράδοξα της ελληνικής γραφειοκρατίας», λόγω μιας «καινοφανούς διαδικασίας» μεταβίβασης ποσού από τη Διεύθυνση Δ19 του Υπουργείου Υποδομών – που αφορά την εν λόγω δημοσιονομική διόρθωση των 177.374,77 ευρώ - προς τον ΟΠΕΚΕΠΕ – διαδικασία που, όπως ο ίδιος παραδέχθηκε, «δεν προβλέπεται πουθενά» και «έπρεπε να ξεκινήσει από την αρχή».

Από τις ίδιες τις παραδοχές του Υπουργείου προκύπτει ότι το έργο ξεκίνησε χωρίς να υπάρχει προβλεπόμενος μηχανισμός πληρωμής του αναδόχου. Όταν ο ίδιος ο Υφυπουργός δηλώνει ότι πρόκειται για “μια εντελώς καινοφανή διαδικασία που δεν προβλέπεται πουθενά” και ότι “έπρεπε να ξεκινήσει από την αρχή”, αυτό δεν

περιγράφει γραφειοκρατική δυσκολία· περιγράφει αποτυχία στοιχειώδους διοικητικού σχεδιασμού. Ένα κράτος που προκηρύσσει και συμβασιοποιεί έργα εκατομμυρίων χωρίς να έχει διασφαλίσει τον τρόπο πληρωμής τους, δεν είναι απλώς αναποτελεσματικό· είναι θεσμικά αναξιόπιστο

Τα παραπάνω γεννούν εύλογα και σοβαρά ερωτήματα:

Πρώτον, παρά τις διαβεβαιώσεις περί «άμεσης επίλυσης», δεν προκύπτει με σαφήνεια ότι ο ανάδοχος έχει πράγματι εξοφληθεί, ώστε να επανεκκινήσει απρόσκοπτα τις εργασίες. Αντιθέτως, τόσο από την απάντηση του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης όσο και από τις δηλώσεις του Υπουργείου Υποδομών προκύπτει ότι οι πληρωμές τελούν ακόμη υπό διοικητική εκκαθάριση.

Δεύτερον, καθίσταται σαφές ότι το έργο έχει εξέλθει του αρχικού χρονοδιαγράμματος, χωρίς να έχει δοθεί σαφής, ενιαία και τεκμηριωμένη εξήγηση για το ποιος φέρει την ευθύνη για την καθυστέρηση: η διαχειριστική αρχή, ο ΟΠΕΚΕΠΕ, το Υπουργείο Υποδομών, το Υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης ή η έλλειψη συντονισμού μεταξύ τους. Όποια και εάν είναι η απάντηση, η πρωταρχική ευθύνη ανήκει αποκλειστικά στην κεντρική Κυβέρνηση.

Τρίτον, η διακοπή εργασιών λόγω μη πληρωμής δημιουργεί αντικειμενικά τον κίνδυνο οικονομικών αξιώσεων εκ μέρους του αναδόχου, είτε υπό τη μορφή αποζημιώσεων είτε υπό τη μορφή διεκδικήσεων λόγω καθυστέρησης, γεγονός που θα επιβαρύνει περαιτέρω το Δημόσιο και θα αναπαράγει ένα φαινόμενο που έχουμε δει επανειλημμένα σε μεγάλα έργα υποδομής όπως τον BOAK.

Τέταρτον, παρά τις αναφορές σε ποσοστά υλοποίησης, δεν υπάρχει σαφής και επίσημη εικόνα για το πραγματικό φυσικό αντικείμενο που έχει ολοκληρωθεί, ποια τμήματα του έργου υπολείπονται και ποιο είναι το ρεαλιστικό χρονοδιάγραμμα ολοκλήρωσης, ιδίως ενόψει της λήξης της επιλεξιμότητας του ΠΑΑ στο τέλος του 2026.

Επιπλέον, το γεγονός ότι το ίδιο το Υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης αναφέρει ότι το έργο «δύναται να ενταχθεί» στο Στρατηγικό Σχέδιο ΚΑΠ 2023–2027, χωρίς να δηλώνει ότι έχει ήδη ενταχθεί ή εάν έχουν εξεταστεί οι επιπλέον καθυστερήσεις που θα προκληθούν από αυτή τη μετάβαση των χρηματοδοτικών εργαλείων, γεγονός

που εντείνει την αβεβαιότητα και δημιουργεί εύλογη ανησυχία για το αν και πότε θα εξασφαλιστεί η πλήρης χρηματοδότηση και ολοκλήρωσή του.

Η συνολική εικόνα που διαμορφώνεται είναι εκείνη ενός έργου ζωτικής σημασίας, το οποίο έχει παγιδευτεί ανάμεσα σε διαφορετικές διοικητικές αρμοδιότητες, χωρίς σαφή κατανομή ευθυνών, χωρίς δεσμευτικό χρονοδιάγραμμα και με υπαρκτό κίνδυνο περαιτέρω οικονομικής και χρονικής εκτροπής. Άλλα ειπώθηκαν στους εκπροσώπους των αγροτών της Ιεράπετρας και άλλα ακούστηκαν στη Βουλή. Εκεί δόθηκαν διαβεβαιώσεις ότι το ζήτημα θα λυθεί άμεσα. Εδώ ακούσαμε αόριστες αναφορές περί “προσπάθειας να αναπληρωθεί ο χαμένος χρόνος”, χωρίς καμία συγκεκριμένη δέσμευση. Αυτή η ανακολουθία δεν είναι τυχαία· είναι το αποτέλεσμα μιας κυβέρνησης που δεν μπορεί –ή δεν θέλει– να δεσμευτεί με χρονοδιάγραμμα και ευθύνη.

Τέλος, η κυβέρνηση μπορεί να επικαλείται την κατάσταση έκτακτης ανάγκης για τη λειψυδρία στην Ιεράπετρα, όμως η πραγματικότητα τη διαψεύδει. Καμία διαδικασία δεν επιταχύνθηκε, καμία πληρωμή δεν ολοκληρώθηκε, κανένα έργο δεν επανεκκίνησε. Η “έκτακτη ανάγκη” λειτουργεί ως τίτλος, όχι ως εργαλείο πολιτικής. Όταν ακόμη και σε συνθήκες κρίσης τα έργα παραμένουν στάσιμα και οι αγρότες αβοήθητοι, τότε δεν μιλάμε για αδυναμία· μιλάμε για κυβερνητική αδράνεια

Δεδομένων των ανωτέρω

Ερωτάσθε κκ. Υπουργοί,

- 1. Έχει εξοφληθεί μέχρι σήμερα ο ανάδοχος του έργου «Νέος Αγωγός Μύρτου» για τις εκκρεμείς πιστοποιήσεις, ώστε να συνεχίσει απρόσκοπτα τις εργασίες; Αν όχι, ποιο ακριβώς ποσό εκκρεμεί και σε ποιο στάδιο βρίσκονται οι διαδικασίες πληρωμής;*
- 2. Για ποιους συγκεκριμένους λόγους προέκυψαν οι καθυστερήσεις στις πληρωμές και στην υλοποίηση του έργου; Ποιο Υπουργείο ή ποια υπηρεσία φέρει την ευθύνη για την έλλειψη πρόβλεψης της διαδικασίας πληρωμής μέσω ΟΠΕΚΕΠΕ;*
- 3. Έχει ο ανάδοχος μέχρι σήμερα υποβάλει αιτήματα αποζημίωσης ή οικονομικές αξιώσεις λόγω καθυστερήσεων ή διακοπής εργασιών; Αν όχι, εκτιμούν τα Υπουργεία ότι υφίσταται σχετικός κίνδυνος στο άμεσο μέλλον;*

4. Ποιο είναι το ακριβές ποσοστό ολοκλήρωσης του φυσικού αντικειμένου του έργου σήμερα; Ποια τμήματα έχουν ολοκληρωθεί και ποια υπολείπονται;
5. Ποιο είναι το επικαιροποιημένο και δεσμευτικό χρονοδιάγραμμα ολοκλήρωσης του έργου, λαμβάνοντας υπόψη τη λήξη της επιλεξιμότητας του ΠΑΑ και τη δυνατότητα ένταξης στο Στρατηγικό Σχέδιο ΚΑΠ 2023–2027;
6. Ποια συγκεκριμένα μέτρα προτίθενται να λάβουν τα αρμόδια Υπουργεία ώστε να διασφαλιστεί ότι το έργο δεν θα οδηγηθεί σε περαιτέρω καθυστερήσεις ή οικονομική επιβάρυνση του Δημοσίου;

Η Ερωτώσα Βουλευτής

Αικατερίνη (Κατερίνα) Σπυριδάκη